

ارزیابی توانایی برخی از جدایه های *Azotobacter chroococcum* بومی خاک های استان چهار محال و بختیاری در تولید مواد محرک رشد گیاه

سعیده رجایی^۱، فائز رئیسی^۲ و حسینعلی علیخانی^۳

چکیده

پتانسیل های مفید *Azotobacter chroococcum*، فراسوی ثبیت بیولوژیک نیتروژن، مانند تولید انواع فیتوهورمون های محرک رشد گیاه، این باکتری را در زمرة ریزوバکتری های محرک رشد گیاه^۴ (PGPR) قرار داده است. این تحقیق به منظور بررسی پتانسیل های محرک رشد گیاه در از توباکتر به اجرا در آمد. ابتدا برای تهیه جدایه های از توباکتر کروکوکوم بومی منطقه چهار محال و بختیاری نمونه برداری از ریزوسفر گندم در برخی گندم زارهای مهم استان انجام پذیرفت و شمارش جمعیت *A. chroococcum* در نمونه های خاک ریزوسفر انجام شد که بیشترین جمعیت میکروبی در اراضی تالاب چغاخورت و کمرتین آن در منطقه جونقان بدست آمد. پس از خالص سازی و شناسایی جدایه های *A. chroococcum*، آزمون های درون شیشه شامل آزمون توان تولید^۵ IAA، توان حل فسفات، تولید سیدروفور^۶ و HCN^۷ همچنین ثبیت بیولوژیک نیتروژن بر روی جدایه ها انجام گرفت. بر اساس نتایج بدست آمده توانایی تولید IAA، HCN، سیدروفور، و ثبیت بیولوژیک نیتروژن در جدایه ها به اثبات رسید ولی کلیه جدایه ها قادر توانایی انحلال فسفات بودند. در این میان بالاترین پتانسیل تولید مواد محرک رشد گیاه در تولید IAA و سیدروفور مشاهده گردید. به طور کلی بر اساس نتایج بدست آمده از آزمون های درون شیشه چنین می توان گفت که بعضی از جدایه های از توباکتر کروکوکوم بومی استان چهار محال و بختیاری در زمرة باکتری های PGPR قرار خواهند گرفت و بنابراین حضور آنها در ریزوسفر می تواند باعث بهبود رشد و عملکرد گندم گردد.

کلید واژه ها: *Azotobacter chroococcum*، تثبیت بیولوژیک نیتروژن، IAA، PGPR، HCN، سیدروفور،

و ریزوسفر گندم

مقدمه

توان ریز جانداران سودمند در کشاورزی، یکی از سلامت محیط است که امروزه در کشورهای شیوه های بیولوژیک برای افزایش تولید است که می توانند به روش های مختلف باعث افزایش رشد و عملکرد گیاه شوند. از جمله این موجودات می توان به ریزوバکتری های محرک رشد گیاه اشاره کرد. این گروه از باکتری های منطقه ریزوسفر از طریق مکانیسم های مختلف باعث افزایش رشد و عملکرد گیاه شده که اصطلاحاً ریزوباکتری های محرک رشد گیاه و به اختصار PGPR نامیده می شوند (۱۶).

تلاش برای افزایش تولید در واحد سطح و مصرف زیاد و نامتعادل کودهای شیمیایی در چند دهه گذشته، پیامدهای منفی زیست محیطی و افزایش هزینه تولید را به همراه داشته و ضرورت تجدید نظر در شیوه های جدید افزایش تولید محصول را گوشزد می نماید (۱۲). فراهم سازی شرایط لازم برای استفاده بیشتر از فرایندهای طبیعی مانند تثبیت بیولوژیک نیتروژن یکی از راهکارهای تولید بهینه محصول و مهمتر از آن حفظ مختلف بطور جدی دنبال می شود. بهره گیری از

- 4- Plant Growth Promoting Rhizobacteria
- 5- Indole Acetic Acid
- 6- Siderophore
- 7- Hydrogen Cyanide

تاریخ دریافت: ۸۴/۱۲/۸

تاریخ پذیرش: ۸۶/۱۰/۱۰

۱- دانشجوی دکتری بیولوژی و بیوتکنولوژی خاک دانشکده کشاورزی
دانشگاه شهر کرد (rajaei_s@yahoo.com)

۲- دانشیار گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهر کرد

۳- استادیار گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

ازتوباکتر علاوه بر نقش خود در افزایش نیتروژن خاک توسط مکانیسم‌های دیگری نیز باعث افزایش رشد و عملکرد گیاه می‌شود. به گزارش وسی^۶ (۲۹) در تلقیح همزمان ریزوبیوم و ازتوباکتر در کشت سویا، جدایه‌هایی از ازتوباکتر که فاقد توان ثبیت نیتروژن بودند نیر اثر معنی داری در گرهبندی سویا داشتند که آن را می‌توان به عواملی غیر از تغذیه نیتروژنی از جمله تولید فاکتورهای رشد توسط ازتوباکتر نسبت داد. در برخی از آزمایشات مشاهده شده است که حتی در سطوح و مقادیر کافی کودهای نیتروژن، تلقیح گیاهان با باکتری‌های دی‌ازوتروف از جمله ازتوباکتر موجب افزایش رشد و نمو گیاهان شده است که در این صورت احتمالاً وجود مکانیسم‌های دیگری به غیر از ثبیت نیتروژن، از جمله تولید مواد تنظیم کننده رشد مانند IAA علت افزایش رشد گیاه بوده است (۱۲،۳). به عقیده کندی و همکاران^۷ (۱۲) همبستگی نزدیکی بین رشد گیاه و هورمون‌های تولید شده توسط ازتوباکتر وجود دارد.

علاوه بر تولید هورمون‌های محرک رشد، قابلیت انحلال فسفات در مورد ازتوباکتر مورد بررسی قرار گرفته است. کومار و نارولا^۸ (۱۴) توانایی انحلال فسفات معدنی را در جدایه‌هایی از ازتوباکتر کروکوکوم گزارش نمودند و نشان دادند جدایه M15 ازتوباکتر کروکوکوم قادر است غلظت فسفر را در حضور تری کلسیم فسفات در حد ۱/۷۷ میکروگرم بر لیتر افزایش دهد در حالی که با سیلوس پلی میکسا^۹ (جدایه استاندارد) غلظت فسفر محلول را در همان شرایط به ۲/۲۳ میکروگرم بر لیتر می‌رساند (۱۴). در یک تحقیق گارگ و همکاران^{۱۰}

امروزه اثرات مستقیم و غیر مستقیم انواع PGPR بر روی رشد گیاه از طریق تولید فیتوهورمون‌های (اکسین‌ها^۱، سیتوکینین‌ها^۲، جیبرلین‌ها^۳ و...) و یونوفورها^۴ (سیدروفورها)، افزایش فراهمی عناصر غذایی و یا افزایش تحرک و قابلیت جذب آن عناصر، افزایش جوانه‌زنی، توسعه سیستم ریشه‌ای، فعالیت‌های آنزیمی چون ACC-دامیناز^۵ به منظور کاهش اثرات سوء استرسی، ثبیت بیولوژیک نیتروژن مولکولی و نهایتاً کنترل عوامل بیماری زا به اثبات رسیده است (۳۰،۱۵). جنس ازتوباکتر جزء انواع باکتری‌های PGPR و یکی از دی‌ازوتروف‌هایی است که در سال‌های اخیر توجه محققین کشور را به خود جلب کرده است (۱). بعلاوه مطالعات انجام شده در سال‌های اخیر نشان داده است که گونه‌های مختلف این باکتری را می‌توان در زمرة انواع ریزوپاکتری‌های محرک رشد گیاه نیز قرار داد (۲۹). باکتری‌های جنس ازتوباکتر مستقیماً و به واسطه ثبیت نیتروژن ملکولی، افزایش تحرک و قابلیت جذب عناصر غذایی و خصوصاً تولید فیتوهورمون‌های رشد گیاهی موجب بهبود شرایط تغذیه و رشد گیاه می‌شوند. این باکتری به علاوه از طریق کنترل عوامل بیماری‌زا، به طور غیر مستقیم نیز به حفظ سلامت گیاه کمک نموده که تأثیر نهایی آن، بهبود رشد و عملکرد گیاهان زراعی می‌باشد (۲۰،۱۱).

یکی از توانایی‌های ازتوباکتر ثبیت نیتروژن ملکولی است که معادل ۱۰ کیلوگرم نیتروژن در هر هکتار در سال گزارش شده است (۲۳). راندمان ثبیت نیتروژن برای ازتوباکتر ۲ تا ۱۵ میلی‌گرم نیتروژن به ازای هر گرم کربن آلی می‌باشد (۲).

6- Vessey

7- Kennedy et al.

8- Kumar & Narula

9- *Bacillus polymixa*

10- Garg et al.

1- Auxins

2- Cytoknins

3- Gibberellins

4- ionophores

5- ACC-daminase

های بومی به عنوان باکتری محرک رشد گیاه در خاک‌های هر منطقه امری ضروری به نظر می‌رسد. هدف از انجام این پژوهش ارزیابی کمی و کیفی پتانسیل جدایه‌های بومی از توباکتر کروکوکوم مقیم ریزوسفر گندم در تولید مواد مختلف محرک رشد گیاه در خاک‌های استان چهارمحال و بختیاری می‌باشد.

مواد و روش‌ها

نمونه برداری خاک

برای جداسازی از توباکتر کروکوکوم نمونه برداری خاک از مزارع گندم استان چهارمحال و بختیاری صورت گرفت. با توجه به سطح زیر کشت گندم در استان، نمونه برداری در سطح منطقه و ترجیحاً در دشت‌های مسطح و مهم تحت کشت گندم آبی استان (جدول ۱) و در هفته اول تیرماه ۸۳ انجام پذیرفت و تعداد ۶۳ نمونه خاک مرکب به روش پیمایش از قسمت های مختلف مزارع از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متر ریزوسفر گندم بدست آمد.

جداسازی و خالص سازی جدایه‌های از توباکتر کروکوکوم و آزمون‌های درون شیشه

برای جداسازی از توباکتر کروکوکوم از هر نمونه خاک از روش خمیر اشباع خاک استفاده شد. پس از چند مرحله بازکشت کلنی‌های تیپیک بر روی محیط کشت اختصاصی وینوگرادسکی^۱، جدایه‌ها از نظر وجود سایر باکتری‌ها خالص سازی شدند (۱) و سلول‌های رویشی و سیست^۲ آنها به کمک رنگ آمیزی گرم و میکروسکوپ مطالعه گردید. سپس آزمایش‌های فیزیولوژیک و بیوشیمیایی شامل آزمون کاتالاز، اکسیداز و تولید اسید از قند بر روی جدایه‌ها صورت گرفت (۶). برای اندازه‌گیری جمعیت

(۸) نشان دادند از توباکتر کروکوکوم قادر است غلظت فسفر محلول را در محیط آبی در حضور سوبسترای آلی افزایش دهد.

سیدروفورها از دیگر متابولیت‌های تولید شده توسط از توباکتر می‌باشند که میل ترکیبی شدید برای پیوند شدن با یون آهن سه ظرفیتی دارند. سیدروفورها در واقع نوع خاصی از حامل‌های یونی هستند که افزایش تحرک آهن را به عهده دارند. برخی سلول‌های میکروبی به منظور مقابله با تنش کمبود شکل قابل جذب آهن اقدام به ترشح سیدروفور می‌کنند. بررسی‌ها نشان می‌دهند که جدایه‌هایی از قادر به تولید سیدروفور در شرایط کمبود آهن می‌باشند و قابلیت تحرک آهن را در ریزوسفر افزایش می‌دهند (۲۸).

تولید هیدروژن سیانید (HCN) یکی دیگر از پتانسیل‌های مفید باکتری‌های PGPR است که اثر مثبت آن در کنترل برخی عوامل بیماری‌زای گیاهی به اثبات رسیده است (۴). مطالعات در مورد توانایی تولید HCN عمدها در بین باکتری‌های سودوموناس متتمرکز بوده است در حالی که برخی از جدایه‌های PGPR نیز این خاصیت را از خود بروز می‌دهند (۴). در حال حاضر گونه‌های بیشتری از باکتری‌های سیانوژنیک (مولد HCN) شناسایی شده و مطالعات برای شناسایی سایر گونه‌های سیانوژن ادامه دارد. از توباکتر تاکنون در زمرة باکتری‌های سیانوژن معروفی نشده لیکن ممکن است یکی از مکانیسم‌های رفتار آنتاگونیسمی در این باکتری تولید هیدروژن سیانید باشد که در این تحقیق جدایه‌های مختلف از توباکتر کروکوکوم از نظر رفتار سیانوژنی مورد بررسی قرار می‌گیرند. در حال حاضر در برخی از کشورها از از توباکتر به عنوان کود بیولوژیک در بسیاری محصولات کشاورزی از جمله غلات و سبزی‌ها استفاده می‌شود که البته میزان تأثیر گذاری آن بستگی به شرایط خاک و بویژه نوع جدایه از توباکتر دارد (۱۱). لذا بررسی پتانسیل جدایه

سالکووسکی افزوده شد. در نهایت شدت رنگ تولید شده توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر در طول موج ۵۳۰ نانومتر قرائت گردید (۲۶).

آزمون نیمه کمی انحلال فسفات‌های معدنی و آلی نامحلول

برای اندازه‌گیری نیمه کمی توان انحلال فسفات‌های نامحلول از سه محیط کشت LG، اسپربر^۳ و NBRI-BPB^۴ استفاده شد. در محیط کشت LG به جای نمک K_2HPO_4 و KH_2PO_4 از کلرور پتاسیم و تری کلسیم فسفات به عنوان فسفر معدنی نامحلول و در یک سری پلیت مجزا از اسید فیتیک^۵ به عنوان فسفر آلی نامحلول استفاده گردید. سپس محیط با ۲ میکرولیتر سوسپانسیون میکروبی تازه با جمعیت مساوی در ۳ تکرار به روش نقطه گذاری تلقیح گردید و به مدت ۳ الی ۴ هفته در انکوباتور قرار گرفتند. در فواصل زمانی ۳، ۶، ۹، ۱۴ روز طی دوره انکوباسیون کلنی باکتری‌ها از نظر تولید هاله مورد بررسی قرار گرفتند (۱۸).

آزمون نیمه کمی توان تولید سیدروفور

تشخیص نیمه کمی تولید سیدروفور در جدایه‌های ازتوباکتر کروکوکوم با استفاده از روش شوئین و نیلندر بر روی محیط کشت کروم آزرول-اس (CAS) انجام گرفت. سوسپانسیون میکروبی در محیط کشتی با آهن کمتر از ۲۰ میکرولیتر تهیه و محیط کشت CAS-آگار با ۵ میکرولیتر از سوسپانسیون با جمعیت مساوی در حد 10^8 cfu ml^{-1} به روش قطره‌گذاری در ۳ تکرار تلقیح گردید. قطر کلنی باکتری و قطر هاله اطراف آن در فواصل زمانی ۲، ۴ و ۸ روز اندازه گیری شد. به منظور مقایسه مقدار تولید سیدروفور در حالت‌های کمبود و فور آهن، همچنین تعدادی از جدایه‌ها

ازتوباکتر از روش شمارش تعداد کلنی استفاده شد و تعداد باکتری در هر گرم خاک تعیین گردید (۶). سپس آزمون‌های درون شیشه بر روی جدایه‌ها به شرح زیر انجام پذیرفت:

آزمون نیمه کمی و کمی توانایی تولید IAA

برای ارزیابی نیمه کمی توان تولید IAA به روش پیشنهادی برقیک و همکاران (۵) محیط کشت جامد (LBT) (LB-Tryptophan) با ۵ میکرولیتر از سوسپانسیون میکروبی تازه با جمعیت یکسان شده 10^8 cfu ml^{-1} به روش قطره گذاری تلقیح گردید. سپس برشی از کاغذ نیترو سلولز استریل روی سطح محیط کشت و باکتریها قرار گرفت و تا زمان رسیدن قطر کلنی باکتری به ۲ میلی‌متر در داخل انکوباتور نگهداری شدند. پس از سپری شدن این زمان کاغذ نیترو سلولز از روی سطح محیط کشت جدا و با محلول معرف شیمیایی سالکووسکی^۲ تیمار گردید که در نتیجه آن اطراف کلنی‌های ازتوباکتر که توان تولید IAA را داشتند هاله صورتی رنگی تشکیل شد که شدت رنگ و اندازه این هاله‌ها با توجه به مقدار IAA تولید شده توسط هر سویه، متفاوت بود. متوسط نسبت قطر هاله به قطر کلنی برای هر جدایه محاسبه گردید. همچنین محلول‌های استاندارد IAA تهیه و با معرف سالکووسکی تیمار شد و هاله‌های صورتی اطراف آن با هاله‌های ازتوباکتر مورد مقایسه قرار گرفت. برای اندازه گیری کمی توانایی تولید IAA محیط کشت مایع LBT تهیه و با سوسپانسیون میکروبی تازه با جمعیت مساوی تلقیح و در داخل انکوباتور شیکردار قرار داده شدند (27°C و 48 ساعت). پس از مساوی سازی جمعیت میکروبی با استفاده از معیار مک فارلند سوسپانسیون‌های میکروبی سانتریفیوژ و محلول شفاف رویی به آرامی جدا و به نسبت ۱:۲ به معرف

میکروبی با جمعیت مساوی 10^8 cfu ml^{-1} به لوله‌های آزمایش حاوی محیط کشت مایع وینوگرادسکی (فاقد نیتروژن) اضافه گردید. پس از ۴۸ ساعت انکوباسیون، درب پنبه‌ای لوله‌ها با درهای پلاستیکی استریل تعویض شد و ۱۰ درصد حجم هوای داخل هر لوله با سرنگ تخلیه و ۱ میلی‌لیتر گاز استیلن به لوله‌ها تزریق گردید. نمونه‌ها مجدداً به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور قرار داده شدند. پس از سپری شدن این مدت، یک میکرولیتر از هوای داخل لوله با استفاده از سرنگ همیلتون^۵ به دستگاه کروماتوگرافی گازی تزریق گردید و سطح زیر منحنی ایجاد شده قرائت شد (۲۳).

نتایج

نتایج آزمون برآورد جمعیت از توباکتر کروکوکوم با روش شمارش کلنی در جدول ۱ نشان می‌دهد از توباکتر کروکوکوم در تمامی نمونه‌های خاک مورد مطالعه وجود دارد. بر طبق نتایج بیشترین جمعیت میکروبی در اراضی منطقه چغاخورت ($8/10 \times 10^8 \text{ cfu/g soil}$) و کمترین آن در اراضی منطقه جونقان ($2/24 \times 10^8 \text{ cfu/g soil}$) مشاهده شد. جهت شناسایی میکروسکپی از توباکتر کروکوکوم، نمونه‌هایی که از کلنی‌های خالص تهیه و رنگ آمیزی گردید که در زیر میکروسکپ با اشکال تیپیک از توباکتر کروکوکوم مطابقت نشان دادند. همچنین تشکیل سیست در تمامی جدایه‌های منتخب برای آزمون‌های درون شیشه به اثبات رسید. از تعداد ۶۳ سویه، حدود ۶۴ درصد دارای کلنی شکل R (سخت و خشک) و بقیه دارای کلنی های شکل S (نرم) بودند. در تمامی جدایه‌ها در اثر استفاده از قند گلوکز، بعد از گذشت ۴۸ ساعت تشکیل سیست در کلنی‌های دو روزه آغاز گردید و در پایان هفته اول رنگ آنها کاملاً به قهوه‌ای

همزمان در محیط وینوگرادسکی آهن‌دار (محیط معمولی فاقد محدودیت آهن) رشد داده و روی محیط کشت CAS-آگار تلقیح شدند.

آزمون کیفی توان تولید هیدروژن سیانید

ارزیابی توان تولید HCN در جدایه‌ها به دو روش صورت پذیرفت. در روش اول بر اساس روش پیشنهادی لورک^۱، اصلاح شده توسط آلسترم^۲ می‌باشد ابتدا محیط کشت جامد وینوگرادسکی تهیه و در ترکیب آن از گلایسین^۳ استفاده گردید. سپس محیط توسط سوسپانسیون میکروبی تازه با جمعیت مساوی در سه تکرار تلقیح و در درب داخلی تمام پتری‌های تلقیح شده برشی از کاغذ صافی آغشته به معرف بیکربنات-پیکریک اسید چسبانده شد و به مدت یک هفته درون انکوباتور قرار گرفتند. روش دوم یک روش پیشنهادی است که همان روش آلسترم بر پایه ماده حامل می‌باشد. در این روش از حامل پرلیت^۴ و محیط کشت مایع حامل پرلیت^۴ و محیط کشت مایع Nutrient Broth به اضافه گلایسین استفاده شد. محیط NB+Gly به پرلیت افزوده و اتوکلاو گردید و سپس تلقیح با سوسپانسیون میکروبی انجام گرفت. در صورت تولید HCN توسط باکتریها کاغذ صافی آغشته به محلول معرف که در درب هر پتری قرار گرفته است، از رنگ اولیه زرد به کرم، قهوه‌ای روش، قهوه‌ای تیره و نهایتاً آجری تغییر خواهد کرد. برای مقایسه بهتر نتایج، محلولهای استاندارد KCN تهیه و با تغییر رنگ حاصله در درب پتری‌ها مقایسه گردید.

آزمون کمی توانایی ثبت نیتروژن ملکولی

برای بررسی توان ثبت نیتروژن مولکولی از روش احیاء استیلن به استیلن و کروماتوگرافی گازی (GC) استفاده شد. ۲ میکرولیتر سوسپانسیون

1- Lorck

2- Alstrom

3- Glycine

4- Perlite

۹۰ درصد توان رشد بزرگی محیط کشت جامد LBT را داشتند ولی تنها ۶۰ درصد توانایی تولید IAA را از خود نشان دادند. در جدول ۳ جدایه‌هایی که بر روی محیط LBT رشد کردند را از نظر توانایی ایجاد هاله به ۴ کلاس طبقه بندی شده‌اند. میزان کمی تولید IAA در جدایه‌های کلاس A و B که به روش رنگ سنجی اندازه گیری گردید در جدول ۴ ارائه شده است. بیشترین میزان تولید IAA

سوخته تا سیاه تغییر یافت. جدول ۲ نتایج برخی آزمایش‌های اولیه میکروسکپی و بیوشیمیایی انجام شده برای شناسایی ایزوله‌ها را نشان می‌دهد. نتایج آزمون تولید IAA نشان می‌دهد که جدایه‌های مختلف از توباکتر کروکوکوم توانایی تولید هورمون اکسین (IAA) را دارند. به علاوه اینکه این توانایی در بین جدایه‌های مختلف متفاوت است. طبق نتایج بدست آمده از مجموع ۶۳ جدایه از توباکتر بیش از

جدول ۱- جمعیت از تو باکتر کروکوکوم در خاکهای تحت کشت گندم آبی
در مناطق مختلف استان چهار محال و بختیاری با روش شمارش کلنج

تعداد (cfu/g soil)			محل نمونه برداشی
* متوسط	بیشترین	کمترین	
۳/۸۵×۱۰ ^۴	۸/۱۰×۱۰ ^۴	۱۷/۲۰×۱۰ ^۴	چغاخورت
۳/۵۲×۱۰ ^۴	۵/۴۳×۱۰ ^۴	۱۳/۷۵×۱۰ ^۴	دشت گندمان
۱/۱۰×۱۰ ^۴	۳/۱۸×۱۰ ^۴	۳/۳۹×۱۰ ^۴	دشت آلونی
۱۰/۸۲×۱۰ ^۳	۱۶/۰۲×۱۰ ^۳	۸/۰۰×۱۰ ^۳	فرخ شهر
۱۰/۲۰×۱۰ ^۳	۸/۱۰×۱۰ ^۴	۱۳/۷۵×۱۰ ^۴	حمزه علی
۸/۵۹×۱۰ ^۳	۸/۶۰×۱۰ ^۳	۸/۵۸×۱۰ ^۳	اردل
۶/۸۰×۱۰ ^۳	۹/۳۵×۱۰ ^۳	۲/۵۰×۱۰ ^۳	بلداجی
۶/۶۷×۱۰ ^۳	۹/۲۰×۱۰ ^۳	۳/۶۰×۱۰ ^۳	دشت مرادان
۶/۲۰×۱۰ ^۳	۷/۳۳×۱۰ ^۳	۵/۲۴×۱۰ ^۳	فرادنیه
۵/۶۲×۱۰ ^۳	۸/۵۹×۱۰ ^۳	۳/۷۵×۱۰ ^۳	سفید دشت
۵/۲۰×۱۰ ^۳	۷/۳۵×۱۰ ^۳	۳/۰۲×۱۰ ^۳	دشت کوشکی
۵/۲۰×۱۰ ^۳	۸/۵۰×۱۰ ^۳	۲/۳۳×۱۰ ^۳	دشت شهر کرد
۴/۹۰×۱۰ ^۳	۸/۲۴×۱۰ ^۳	۲/۹۰×۱۰ ^۳	گودار کبک
۳/۸۴×۱۰ ^۳	۶/۱۲×۱۰ ^۳	۲/۲۴×۱۰ ^۳	جونقان
۲/۹۵×۱۰ ^۳	۳/۶۹×۱۰ ^۳	۲/۳۶×۱۰ ^۳	سور شجان

*مقدار میانگین ۴ نمونه مرکب میم باشند

جدول ۲- برخی خصوصیات مورفولوژیک و فیزیولوژیک جدایه های مختلف از توباکتر کروکوم خاک های استان چهار محال و بختیاری

رنگ	تحرک	تشکیل	تولید رنگ دانه قهوه	تولید	آزمون کاتالاز	آزمون اکسیداز	آزمون
آمیزی گرم	G-	+	+	+	+	+	+

جدول ۳- طبقه بندی سویه های از توباکتر کروکوکوم از نظر تولید IAA

فراوانی %	نسبت قطر هاله به کلنی	کلاس
۲۷/۶۷	.	D
۴۳/۱۰	$2 > DH/DC > 1$	C
۲۰/۰۰	$3 \geq DH/DC \geq 2$	B
۹/۲۳	$DH/DC > 3$	A

قطر هاله و DH قطر کلنی

جدول ۴- میزان تولید IAA در تعدادی از سویه های مختلف از توباکتر کروکوکوم

IAA (mg/l/48h)*	قطر هاله به کلنی	شماره سویه
۷۰/۰ a**	۶/۲	۱۳
۵۹/۹ c	۲/۳	۱۴
۱۰/۷ f	۳/۳	۲۰
۶۳/۰ bc	۲/۰	۲۲
۷۲/۰ a	۷/۲	۲۵
۱۰/۰ f	۲/۶	۲۷
۶۰/۵ bc	۳/۳	۳۱
۳۶/۱ e	۲/۰	۳۶
۲/۲ g	۲/۳	۳۹
۴۹/۶ d	۳/۳	۴۲
۱۰/۰ f	۲/۰	۵۲
۴۰/۰ e	۲/۵	۵۳
۱۲/۰ f	۲/۰	۶۰
۶۶/۶ ab	۲/۰	۶۴

* جمعیت میکروبی $5 \times 10^8 \text{ cfu ml}^{-1}$

** حروف مشترک نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دارد

فسفات‌های معدنی و آلی نمی‌باشند و هیچ هاله شفافی مبنی بر انحلال فسفات نامحلول محیط اطراف کلنی‌ها مشاهده نشد. با این وجود جدایه‌ها در هر سه محیط به خوبی رشد نموده و محیط‌های انتخابی اثر بازدارندگی روی رشد از توباکتر کروکوکوم نداشتند.

نتایج آزمون نیمه کمی توان تولید سیدروفور در ۶۳ جدایه از توباکتر کروکوکوم نشان می‌دهد برخلاف بازدارندگی محیط CAS-آگار برای تعدادی از میکروارگانیزم‌ها، از توباکتر کروکوکوم قادر به رشد

(۷۲ mg/l) متعلق به جدایه AZT-25 و کمترین مقدار تولید (۲/۲۷ mg/l) متعلق به جدایه AZT-39 می‌باشد. همچنین بین جدایه‌ها از لحاظ تولید IAA اختلاف آماری معنی‌دار وجود داشت.

نتایج حاصل از اندازه‌گیری مقدماتی توان حل فسفات‌های معدنی و آلی توسط جدایه‌های از توباکتر کروکوکوم بر روی سه محیط کشت اسپربر، NBRI-BPB و LG نشان داد که جدایه‌های از توباکتر بدست آمده از برخی گندمزره‌های استان چهارمحال و بختیاری قادر به انحلال

گرفتند و متوسط قطر هاله به کلنی در آنها در دامنه ۱-۴ بود. حدود ۲۲ درصد سویه‌ها در کلاس A قرار گرفتند که دارای قطر هاله به کلنی آنها بزرگتر یا مساوی ۶ می‌باشد. در بین جدایه‌های کلاس A جدایه‌های AZT-23 و AZT-26 بیشترین میزان تولید سیدروفور را داشته و بعد از گذشت ۸ روز تمامی سطح محیط کشت از آبی به نارنجی تغییر رنگ داد. همچنین نتایج کشت این دو جدایه در محیط غنی از آهن و تلقیح مجدد آن روی محیط کشت CAS-آگار نشان داد سیدروفور تولید شده در این مرحله نسبت به مرحله قبل کاهش چشمگیری داشته است. همانطوری که در جدول ۶ مشخص شده است متوسط قطر هاله به کلنی در جدایه‌های ۲۶ و ۲۳ که قبل از تلقیح در روی محیط CAS-آگار در یک محیط غنی از آهن رشد داده شده بودند نسبت به تیمار شاهد (بدون حضور آهن) ۴/۹ واحد کاهش نشان می‌دهد. این امر نشان می‌دهد که معمولاً سیدروفورها در شرایط کمبود آهن در محیط ترشح می‌شوند.

بر روی این محیط است و به وضوح توانایی و یا عدم توانایی تولید سیدروفور را از خود نشان می‌دهد. از بین تمام جدایه‌ها تنها ۱۲ درصد آنها در محیط کشت انتخابی CAS-آگار قادر به رشد نبودند و از بین ۸۷ درصد جدایه‌های رشد یافته بر روی محیط، بیش از ۹۰ درصد آنها قابلیت تولید سیدروفور را از خود نشان دادند و تنها در حدود ۹/۶ درصد واکنش تغییر رنگ در محیط ایجاد نکرده که نشان دهنده عدم تولید سیدروفور می‌باشد. همچنین میزان تولید سیدروفور در بین جدایه‌های تولید کننده (Sid^+) متفاوت می‌باشد. نسبت قطر هاله به کلنی در جدایه‌های Sid^+ در چهار کلاس متفاوت طبقه بندی گردید (در جدول ۵). با توجه به یکسان بودن مقدار مایه تلقیح نسبت قطر هاله به کلنی می‌تواند معیار مناسبی برای مقایسه تولید سیدروفور بین جدایه‌ها به حساب آید. متوسط قطر هاله به کلنی در جدایه‌های مختلف از توباکتر در سه زمان ۲، ۴ و ۸ روز اندازه گیری و طبقه بندی شد. تقریباً ۵۸ درصد جدایه‌ها از نظر تولید سیدروفور در کلاس C قرار

جدول ۵- طبقه بندی سویه‌های از توباکتر کروکوم بر اساس نسبت قطر هاله به کلنی در محیط کشت CAS-آگار

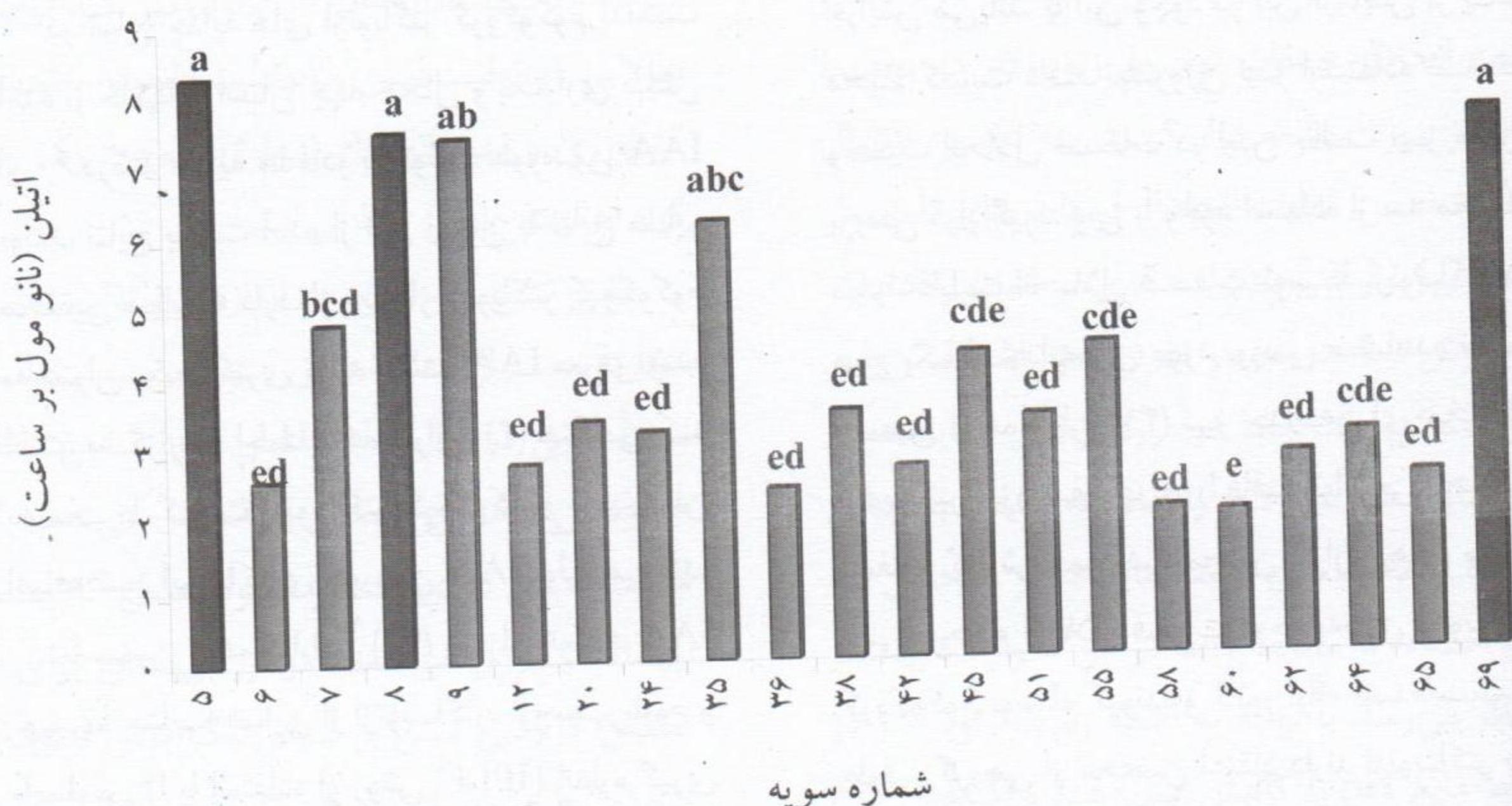
کلاس	نسبت قطر هاله به کلنی	فراوانی %
D	.	۹/۶۷
C	۱-۴	۵۸/۰۸
B	۴-۶	۹/۶۷
A	۶≥	۲۲/۵۸

جدول ۶- نسبت قطر هاله به کلنی در حضور و عدم حضور آهن محلول در محیط کشت مادر

شماره سویه	نسبت قطر هاله به کلنی (۴ روز)	بدون آهن	در حضور آهن
AZT-23	۵/۲	۱/۲	
AZT-26	۶/۲	۱/۳	

پیشنهادی آزمون HCN بر پایه ماده حامل دارای کارآیی بهتری نسبت به روش آلتسترم می باشد. مقدار اتیلن تولید شده توسط جدایه های مختلف از توباکتر کروکوکوم در نمودار ۱ نشان داده شده است. در بین ۶۳ جدایه از توباکتر مورد بررسی تنها ۳۴ درصد جدایه ها توان تثبیت نیتروژن ملکولی را از خود نشان دادند یا به عبارت بهتر میزان احیاء استیلن تنها در ۳۴ درصد جدایه ها به روش GC قابل اندازه گیری بود. در صورتی که تمامی جدایه ها در محیط فاقد نیتروژن (NO_3^- , NH_4^+) قادر به رشد بودند. طبق نتایج بدست آمده توانایی احیاء استیلن به اتیلن در بین جدایه های مختلف متفاوت می باشد و دارای اختلاف آماری معنی دار بود. بیشترین میزان احیا استیلن به اتیلن در جدایه AZT-5 (۸/۳ نامول بر ساعت) و کمترین آن در جدایه AZT-60 (۲ نامول بر ساعت) مشاهده شد.

نتایج حاصل از آزمون کیفی توان تولید هیدروژن سیانید در ۶۳ سویه از توباکتر کروکوکوم نشان داد تنها دو سویه ۳۶ و ۱۱ توانایی بالایی در تولید HCN از خود نشان دادند و رنگ آجری ایجاد شده در کاغذها با رقت ۸ نانومول کاغذ استاندارد همخوانی دارد. در جدایه های ۷، ۴۱، ۴۱، ۵۶ و ۶۹ تغییر رنگ از زرد به کرم ایجاد شد که تقریباً با غلظت ۴ نانومول کاغذ استاندارد مطابقت دارد. در بقیه جدایه ها تغییر رنگی در کاغذ معرف ایجاد نشد. نتایج به دست آمده با استفاده از روش پیشنهادی آزمون HCN بر پایه ماده حامل (پرلیت) گزارش شده است و نتایج آزمون HCN تقریباً ۷۰٪ درصد جدایه ها در محیط کشت وینوگرادسکی حاوی گلایسین قادر به رشد نبودند و بعد از تلقیح سوسپانسیون میکروبی در سطح آگار هیچ کلنی تشکیل نگردید. در مورد از توباکتر کروکوکوم روش

نمودار ۱- مقدار اتیلن تولید شده توسط جدایه های مختلف از توباکتر کروکوکوم بدست آمده از خاک های تحت کشت گندم در استان چهار محال و بختیاری

جدایه‌های ازتوباکتر ($90/8 \pm 10 \text{ mg/l}$) به دست آورده‌اند.

همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که جدایه‌های ازتوباکتر کروکوکوم بومی بدست آمده از منطقه چهارمحال و بختیاری قادر به انحلال فسفات‌های آلی و معدنی نمی‌باشند. علت استفاده از سه محیط مختلف در آزمون انحلال فسفات‌های نامحلول تنوع منبع نیتروژنی برای باکتری‌ها می‌باشد. در محیط اسپربر منبع نیتروژنی عصاره مخمر است و در محیط NBRI-BPB از NH_4Cl به عنوان منبع نیتروژنی استفاده شده است در حالی که در محیط کشت LG منبع نیتروژنی همان نیتروژن ملکولی اتمسفر بود. طبق نظر ناتیوال^۳ (۲۲) غلظت بیش از نیم گرم در لیتر عصاره مخمر تأثیر منفی بر انحلال فسفات‌های معدنی دارد در حالی که کومار و نارولا (۱۴) مشاهده نمودند که توان حل فسفات‌های معدنی توسط جدایه‌های باکتریایی در محیط فاقد NH_4^+ و حاوی $4/40$ گرم در لیتر عصاره مخمر افزایش می‌یابد. با این وجود در این آزمایش از یک محیط کشت فاقد نیتروژن نیز استفاده شد تا وضعیت انحلال فسفات در این حالت نیز مورد بررسی قرار گیرد. ولی با وجود استفاده از سه محیط مجزا، قابلیت انحلال فسفات توسط ازتوباکتر در هیچ یک از جدایه‌های مورد بررسی مشاهده نشد. یاسمن و همکاران (۳۱) نیز جدایه‌های مختلف ازتوباکتر ریزوسفر برنج را فاقد توانایی انحلال فسفات گزارش نمودند. همچنین گزارش‌های مشابه مبنی بر عدم انحلال فسفات در جدایه‌های ازتوباکتر کروکوکوم بوسیله کیوندا و گائور ارائه شده‌است. از طرفی گروهی از محققین اعتقاد دارند ازتوباکتر به تنها‌یی قادر به انحلال فسفات‌های معدنی نبوده ولی تلقیح همزمان آن همراه با باکتری‌های حل کننده فسفات اثر معنی‌دار و مفیدی روی رشد گیاه

بحث

بر طبق نتایج به دست آمده بیشترین جمعیت ازتوباکتر کروکوکوم مربوط به زمین‌های محدوده تالاب چغاخورت و کمترین آن متعلق به گندم زارهای جونقان می‌باشد. بعد از تالاب چغاخورت دشت گندمان بالاترین جمعیت میکروبی را دارا می‌باشد. زمین‌های تحت کشت تالاب چغاخورت جزء زمین‌های پست استان بوده و به علت بالا بودن سطح آب زیر زمینی و رطوبت بالا دارای مواد آلی زیاد هستند. دشت گندمان نیز دارای سردترین اقلیم در بین مناطق تحت نمونه برداری می‌باشد. در حالی که خاکهای زمین‌های دشت جونقان و سورشجان معمولاً به علت وجود اقلیم گرم‌تر، خاک‌هایی با مواد آلی و رطوبت کمتر می‌باشند. از آنجایی که خصوصیات خاکهای تحت نمونه برداری مانند اطلاعات مواد آلی خاک بطور دقیق در دست نیست این امر قضایت در مورد تغییرات جمعیت میکروبی مشکل می‌سازد.

در میان جدایه‌های ازتوباکتر کروکوکوم بدست آمده از خاکهای استان چهارمحال و بختیاری بیش از ۶۰ درصد جدایه‌ها قادر به تولید هورمون IAA بودند. نتایج بدست آمده از این آزمون با نتایج سایر محققین مطابقت دارد. از دیر باز ازتوباکتر کروکوکوم به عنوان یک باکتری تولید کننده IAA معرفی شده است. به گزارش احمد و همکاران^۱ (۳) هنگامی که به محیط کشت ازتوباکتر کروکوکوم تریپتوفان اضافه شود این باکتری هورمون IAA تولید می‌کند. یاسمن و همکاران^۲ (۳۱) میزان تولید IAA توسط جدایه‌هایی از ازتوباکتر، آزوسپریلیوم و باسیلوس را با استفاده از روش HPLC اندازه گیری نمودند و بیشترین مقدار تولید IAA را برای بعضی

1- Ahmad *et al.*

2- Yasmin *et al.*

در این بررسی قابلیت نسبتاً خوبی در تولید سیدروفور دارند که با نتایج سایر پژوهشگران نظری شیوپراساد و پیچ مطابقت دارد. رنگ هاله ایجاد شده اطراف کلنجی در برخی جدایه ها روشن تر و در برخی جدایه ها تیره تر بود. هاله اطراف کلنجی همه جدایه های از توباكتر مورد استفاده در این تحقیق، نارنجی تا نارنجی مایل به قرمز می باشد. میلاجرس و همکاران^{۱۹)} معتقدند که که در محیط CAS-آگار سیدروفورهای منوهیدروکسامات و تری هیدروکسامات به ترتیب رنگ نارنجی مایل به قرمز و نارنجی ایجاد می کنند، در حالی که کمپلکس های کاتکولی موجب تغییر رنگ محیط از آبی به ارغوانی تا قرمز مایل به ارغوانی می گردند. پس با توجه به رنگ هاله در اطراف جدایه ها می توان احتمال داد که سیدروفورهای تولید شده توسط این جدایه ها از نوع هیدروکساماتی باشند. از آنجایی که باکتری های توانمند در تولید سیدروفور می توانند به عنوان عوامل محرک رشد گیاه مورد استفاده قرار گیرند، انتخاب جدایه هایی از از توباكتر که توانایی بالایی در تولید این متابولیت داشته باشند در کشاورزی و تهیه کودهای بیولوژیک محرک رشد گیاه اهمیت خاصی پیدا می کند.

طبق نتایج بدست آمده از آزمون تولید HCN تنها دو عدد از جدایه های مورد بررسی توانایی نسبتاً خوبی در تولید HCN از خود نشان دادند. همچنین از نتایج اینطور برداشت می شود که جدایه های دارای مسیر متابولیسمی گلایسین احتمالاً سیانوژن می باشند. در بررسی منابع برای این تحقیق گزارشی مبنی بر سیانوژنیک بودن از توباكتر کروکوکوم منتشر نشده است. تقریباً ۷۰٪ درصد جدایه ها در محیط کشت وینوگرادسکی حاوی گلایسین قادر به رشد نبودند که این مسئله ممکن است به علت بازدارندگی گلایسین برای برخی

دارد. همچنین اثر باکتری های حل کننده فسفات روی رشد گیاه به همراه از توباكتر بیشتر از زمانی خواهد بود که این باکتریها به تنها یی به عنوان مایه تلکیح اضافه شوند. احتمالاً از تو باکتر از طریق افزایش رشد ریشه و تولید مواد کلات کننده در جذب هر چه بیشتر فسفری که توسط باکتری های حل کننده انحلال یافته است به گیاه کمک می کند (۱۵). در واقع توانایی انحلال فسفات در محیط به عوامل مختلف بستگی دارد که از آن جمله می توان به نوع و مقدار اسیدهای آلی، نوع منبع کربنی مورد استفاده میکروارگانیزمها، نوع منبع فسفاته (مینرالوژی و ترکیب شیمیایی منبع فسفاته)، سایر عناصر مانند فلزات سنگین و نوع محیط کشت اشاره نمود. تمامی این عوامل قادر هستند پتانسیل انحلال فسفات در میکروارگانیزمها را تحت تأثیر قرار دهند (۲۵). در این بررسی توانایی انحلال فسفات های معدنی و آلی (تجزیه فسفات های آلی) تنها در سه نوع محیط جامد مورد مطالعه قرار گرفت. با توجه به نتایج مطالعات در مورد نوع محیط کشت لازم است قابلیت انحلال فسفات توسط از توباكتر در محیط مایع نیز مورد مطالعه قرار گیرد. به عقیده ناتیال (۲۲) تشخیص قابلیت انحلال فسفات های نامحلول توسط میکروارگانیزمهای خاکزی بر اساس تکنیک هاله روش شناخته شده و مفیدی می باشد، لیکن این روش ممکن است فقط در مورد برخی جدایه های باکتریایی کارآیی لازم را نداشته باشد. بنابراین استفاده از محیط های کشت مایع فسفر نامحلول به جای استفاده از محیط جامد در این موارد کارآمدتر به نظر می رسد. با توجه به اینکه رشد از توباكتر در محیط مایع pH را کاهش می دهد و کاهش pH خود یکی از عوامل انحلال فسفات قلمداد می گردد، لذا ممکن است این باکتری قادر به انحلال فسفات در محیط مایع باشد.

نتایج حاصل از آزمون تولید سیدروفور نشان می دهد جدایه های از توباكتر کروکوکوم مورد استفاده

باکتریهای همزیست و همیار می‌باشد. هماد نشان داد فرآیندهایی مانند بسته بندی از توباکتر در داخل کپسول آلتیناتی می‌توانند علاوه بر حمایت باکتری در برابر فاژها باعث افزایش توان تثبیت بیولوژیک این باکتری شود.

آزمون‌های کمی اندازه گیری میزان تولید IAA و احیاء استیلین حاکی از وجود اختلاف آماری معنی دار بین جدایه‌های مختلف می‌باشد. بررسی اینکه آیا این اختلافات معنی دار در شرایط کشت نیز دارای تأثیرات معنی دار می‌باشند یا خیر نیاز به مطالعات دقیق‌تر در حضور گیاه خواهد داشت.

بطور خلاصه مجموع آزمون‌های درون‌شیشه‌ای صورت گرفته بر روی جدایه‌های مختلف از توباکتر کروکوکوم نشان داد این جدایه‌ها از چند جنبه تولید عوامل محرک رشد گیاه را از خود بروز دادند. مهمتر اینکه جدایه‌های بومی هر منطقه می‌توانند از نظر تولید عوامل محرک رشد گیاه بسیار متفاوت عمل نمایند. هر چند بر اساس آزمون اتحال فسفاتهای آلی و معدنی جدایه‌های مورد نظر در زمرة ریزوپاکتریهای حل‌کننده فسفاتهای نامحلول قرار نمی‌گیرند لیکن این باکتریها قادر به تولید هورمون‌های رشد گیاهی از نوع اکسین‌های ایندولی (IAA) می‌باشند. لذا از این طریق می‌توانند مستقیماً موجب افزایش رشد گیاه شوند. علاوه بر این تحقیق، توانایی جدایه‌های مورد استفاده در این تحقیق، تولید سیدروفور را از خود نشان دادند. سیدروفورهای تولید شده ممکن است مستقیماً در تغذیه گیاه نقش داشته باشند. تولید HCN نیز در تعدادی از جدایه‌ها مشاهده شد که این جنبه اخیر می‌تواند در کنترل شیمیایی عوامل بیماری‌زای گیاهی ایفای نقش نماید. در مرحله بعدی برای مطالعه دقیق‌تر این اثرات و بررسی توانایی جدایه‌هادر تحریک رشد گیاه، تلقیح باکتری به گیاه و اجرای کشت گلخانه و مزرعه‌ای ضروری به نظر می‌رسد.

جدایه‌ها باشد. یکی از مشکلات تلقیح ناموفق از توباکتر کروکوکوم ممکن است عدم کلینیزاسیون مؤثر در منطقه ریزوسفر باشد که علت آن می‌تواند حذف رقابتی از توباکتر توسط گونه‌های آنتاگونیسم باشد. تولید هیدروژن سیانید یکی از مکانیسم‌های آنتاگونیستی در منطقه ریزوسفر می‌باشد. استفاده از جدایه‌های سیانوژنیک از توباکتر کروکوکوم علاوه بر کنترل عوامل بیماری‌زا می‌تواند منجر به کلینیزاسیون بهتر باکتری در منطقه ریزوسفر گردد. علاوه بر این یافتن یک محیط کشت مناسب برای بررسی توانایی تولید HCN در از توباکتر کروکوکوم همچنان نیاز به مطالعات بیشتری خواهد داشت. در اندازه‌گیری فعالیت آنزیم نیتروژناز به روش احیاء استیلین به اتیلن انتظار می‌رفت تمامی جدایه‌ها استیلین را به اتیلن احیاء کند اما تنها ۳۴ درصد آنها پتانسیل تثبیت را از خود بروز دادند. این در حالی بود که تمامی جدایه‌ها در یک محیط فاقد منبع نیتروژن نیتراتی و آمونیومی قادر به رشد بودند. قابلیت تثبیت نیتروژن ملکولی در از توباکتر ثابت شده و این باکتری از دیرباز به عنوان یک تثبیت کننده ازت ملکولی شناخته شده است (۲۹). بنابراین احتمال می‌رود میزان فعالیت نیتروژناز در جدایه‌هایی که قابلیت تثبیت را از خود نشان ندادند به قدری کم بوده که توسط روش کروماتوگرافی گازی قابل اندازه‌گیری نمی‌باشد. لذا روش‌های دیگری مانند روش‌های ایزوتوپی برای اندازه‌گیری فعالیت نیتروژناز توصیه می‌شود. اندازه گیری فعالیت نیتروژناز توسط روش احیاء استیلین و کروماتوگرافی گازی برای مقادیر بالای تثبیت نیتروژن و یا به عبارتی فعالیت بالای آنزیم نیتروژناز مناسب است در حالی که در روش‌های ایزوتوپی حتی مقادیر بسیار پایین تثبیت نیز قابل اندازه‌گیری هستند (۱۷). از آنجایی که از توباکتر کروکوکوم یک تثبیت کننده آزادی بوده و وابستگی شدیدی به مواد آلی خاک دارد میزان تثبیت نیتروژن در آن خیلی پایین‌تر از سایر

منابع

۱. خسروی، ه، صالح راستین، ن و محمدی، م. ۱۳۷۹. بررسی فراوانی، انتشار و برخی خصوصیات فیزیولوژیک ازوتوباکتر کروکوکوم در خاکهای زراعی استان تهران. مجله علوم خاک و آب. شماره ۱۲، صص ۸۶-۹۶.
۲. صفری سنجانی، ع. ۱۳۸۲. بیولوژی و بیوشیمی خاک. انتشارات دانشگاه بوعلی سینا همدان. ۳۸۳ ص.
3. Ahmad, F., Ahmah, I., and Khan, M.S. 2005. Indole acetic acid production by the indigenous isolated of Azotobacter and Fluorescent Pseudomonas in the presence and absence of Tryptophan. Turkish Journal of Biology, 29: 29-34.
4. Alstrom, S., and Burn, R.G. 1989. Cyanide production by rhizobacteria as a possible mechanism of plant inhibition. Biology and Fertility of Soil, 7: 232-238.
5. Bric, J.M., Bostok, R.M., and Silverstone, S.A. 1991. Rapid in situ assay for indoleacetic acid production by bacteria immobilized on a nitrocellulose membrane. Applied and Environmental Microbiololy, 57:535-538.
6. Cappuccino, J.G., and Sherman, N. 1987. Microbiology: A Laboratory Manual, The Benjamin/Cummings Publishing Co. Inc, New York, 105-300.
7. Faccini, G., Garzon, S., Martinez, M., and Valera, A. 2000. Evaluation of the effect of a dual inoculation of phosphate-solubilizing bacteria and Azotobacter chroococcum in creole potato (Papa "Criolla") (*Solanum phureja*) variety 'Yema de Huevo'. School of Sience Bacteriology Department, Pontificia Universidad Javeriana. Santafe de Bogota, Colombia, 20 p.
8. Garg, S.K., Bhatnagar, A., Kalla, A., and Narula, N. 2001. In vitro nitrogen fixation, phosphate solubilization, survival and nutrient release by Azotobacter strains in an aquatic system. Bioresource Technology, 9: 101-109.
9. Hammad, A.M.M. 1998. Evaluation of alginate-encapsulated Azotobacter chroococcum as a phage-resistant and an effective inoculum. Journal of Basic Microbiology, 38: 9-16.
10. Holder, A.K., Bhattacharyya, P., and Chakrabartty, P.K. 1990. Solubilization of rock phosphate by Rhizobium and Bradyrhizobium. Journal of General Microbiology, 36: 81-92.
11. Kader, M.A., Main, M.H., and Hoque, M.S. 2002. Effects of Azotobacter inoculant on the yield and nitrogen up take by wheat. Online Journal of Biological Sciences, 2: 259-261.
12. Kennedy, I.R., Choudhury, A.T.M.A., and Keeskes, M.L. 2004. Non-symbiotic bacterial diazotrophs in crop-farming system: can their potential for plant growth promotion be better exploited?. Soil Biology and Biochemistry, 16: 120-131.
13. Kleopper, J.W. 2003. A review of mechanisms for plant growth promotion by PGPR. 6th International PGPR Workshop. Calicut, India, 5-10 October, pp: 17-23.

14. Kumar, V., and Narula, N. 1999. Solubilization of inorganic phosphate and growth emergence of wheat as affected by *Azotobacter chroococcum* mutans. *Biology and Fertility of Soils*, 28: 301-305.
15. Kumar, V., Kumar, A.N., and Singn, B.P. 2003. Performance and persistence of phosphate solubilizing *Azotobacter chroococcum* in wheat rhizosphere. *Folia-Microbiologica*, 5: 343-347.
16. Lynch, J.M. 1990. *The Rhizosphere*. John Wiley and Sons Ltd. Chichester. England, 300p.
17. Martensson, A.M., and Ljunggren. H.D. 1984. A comparision between the acetylene reduction method, the isotope dilution method and the total nitrogen difference method for measuring nitrogen fixation in lucerne. *Plant and Soil*, 81: 177-184.
18. Mehta, S., and Nautiyal, C.S. 2001. An efficient method for qualitativa screening of phosphate-solubilizing bacteria. *Current Microbiology*, 43: 51-56.
19. Milagers, M.F., Machuca, A., and Napoleao, D. 1999. Detection of siderophore production from sevrel fungi and bacteria by chrome azurol S (CAS) agar plate assay. *Journal of Microbiological Method*, 37: 1-6.
20. Mrkovacki, N., and Milic, V. 2001. Use of *Azotobacter chroococcum* as potential useful in agricultural alication. *Annual review Microbiology*, 51: 145- 158.
21. Narula, N., Kumar, V., Behl, R. K., Deubel, A., Gransee A., and Merbach, W. 2000. Effect of P-solubilizing *Azotobacter chroococcum* on N, P and K uptake in P-responsive wheat genotypes grown under greenhouse conditions. *Journal of Plant and Nutrition*, 163: 393-398.
22. Nautiyal C.S. 1999. An efficient microbiological growth medium for screening phosphate solubilizing microorganisms. *FEMS Microbiology Letters*, 170: 265-270.
23. Ravikumar, S., Kathiresan, K., Ignatiammal, S.T. M., Selvam, M.B., and Shanthi, S. 2004. Nitrogen-fixation Azotobacters from mangrove habitat and their utility as marine biofertilizers. *Journal of Experiment Marine Biology and Ecology*. 15: 157-160.
24. Rodelas, B., Gonzalez-Lopez, J., Pozo, C., Salmeron, V., and Martinez-toledo, M.V. 1999. Response of Faba been (*Vicia faba* L.) to combined inoculation with *Azotobacter* and *Rhizobium leguminosarum* bv. *Viceae*. *Soil Ecology*, 12: 51-59.
25. Rodriguez, H., and Fraga. R. 1999. Phosphate solubilizing bacteria and their role in plant growth promotion. *Biotechnology Advance*, 17: 319-339.
26. Rubio, M.G. T., Plata, S.A., Castillo, J.B., and Nieto. P.M. 2000. Isolation of Enterobacteria, *Azotobacter* sp.and *Pseudomonas* sp., producers of Indole-3-Acetic Acid and siderophores from Colombian Rice Rhizosphere. *Revista Latinoamrican de Microbioloia*, 5: 171-176.

27. Schywn, B., and Nielands, J.B. 1987. Universal chemical assay for the detection and determination of siderophores. *Annual Review of Biochemistry*, 160: 47-56.
28. Shivprasad, S., and Page. W.J. 1989. Catechol formation and melanization by Na^+ -dependent *Azotobacter chroococcum*: a protective mechanism for aeroadaptation. *Environmental Microbiology*, 55: 1811-1817.
29. Vessey, J.K. 2003. Plant growth promoting rhizobacteria as biofertilizers. *Plant and Soil*, 255: 571-586.
30. Voisard, C., Keel, C., Haas, D., and Defago, G. 1989. Cyanide production by *Pseudomonas fluorescens* helps suppress black root of tobacco under gnotobiotic condition. *EMBO Journal*, 8: 351-358.
31. Yasmin, S., Bakar, M.A.R., Malik, K.A., and Hafeez, F. 2004. Isolation, characterization and beneficial effects of rice associated plant growth promoting bacteria from Zanibar soils. *Journal of Basic Microbiology*, 44: 241-252.

Evaluating the Potential of Some *Azotobacter chroococcum* Strains Native to Soils from Chaharmahal va Bakhtiari Province for Production of Plant Growth Promoting Compounds

S.Rajaee¹, F. Raiesi² and H. A. Alikhani³

Abstract

Azotobacter chroococcum is a free-living N₂ fixing bacterium potentially beneficial for plant growth. Apart from fixing nitrogen asymbiotically, this bacterium has also the ability to synthesize and secret different kinds of plant growth promoting compounds essential for plant growth, therefore it is considered as Plant Growth-Promoting Rhizobacteria (PGPR). In this study, the potentials of native strains of *Azotobacter chroococcum* to promote plant growth was evaluated using *in vitro* tests. First, soil samples were taken from the rhizosphere of irrigated wheat in 63 wheat fields of Chaharmahal from Bakhtiari province and then native strains of *Azotobacter chroococcum* were isolated, identified and counted. Second, the purification of *Azotobacter chroococcum* isolates were carried out, and *in vitro* tests including the ability to produce indole-acetic acid (IAA), siderophore, hydrogen cyanide (HCN), the ability to solubilize mineral and organic insoluble phosphates and nitrogen fixation were conducted. Results showed that *Azotobacter chroococcum* population varied among the wheat fields, being the highest in Choghakhort wheat fields and the lowest in wheat fields of Jooneghan area. Results indicated that most isolated strains were capable of producing IAA, siderophore, and HCN, and fixing nitrogen. However, they were not able to solubilize mineral and organic phosphates. Therefore, the production of IAA and nitrogen fixation would be the major function of native isolates, and thus their presence in the rhizosphere could improve wheat growth and yield. Overall, based on the obtained results in this study, only some strains of *Azotobacter chroococcum* native to wheat fields of Chaharmahal in Bakhtiari are recognized as PGPR.

Keywords: *Azotobacter chroococcum*, PGPR, IAA, siderophore, HCN, biological nitrogen fixation, wheat rhizosphere

1- Ph.D. Student in Soil Biology, Soil Science Dept., College of Agriculture, Shahrekord University, shahrekord, Iran, (rajaei_s@yahoo.com)

2- Assoc. Professor of Soil Science Department, College of Agriculture, Shahrekord University, shahrekord, Iran.

3- Assist. Professor of Soil Science Department, College of Agriculture, Tehran University, Tehran, Iran.